

ಮೈಸೂರಿನಿಂದ ಬಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಾವರೆಕಟ್ಟೆಯ ಬಸ್ಸು ಹಿಡಿಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಸಾಯಂಕಾಲ ಮೈಸೂರು ತಲುಪುವುದು ತುಂಬಾ ತಡವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

‘ಸರ್, ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲದಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕ ಮನೆ ಸಿಗುತ್ತದೆಯಾ?’ ಸರಸ್ವತಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ್ದಳು.

‘ಸಿಗುತ್ತದೆ ಮೇಡಂ. ಆದರೆ ವಾರದ ಮನೆಗಳು. ಇಂಡಿಪೆಂಡೆಂಟ್ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಬಾಡಿಗೆ ಜಾಸ್ತಿ.’

‘ಎಲ್ಲೂ ಪೇಯಿಂಗ್ ಗೆಸ್ಟ್ ಅಕಾಮಡೇಷನ್ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ?’

ಗಂಗಾಧರನ ತಲೆ ಚುರುಕಾಗಿ ಓಡಿತ್ತು. ಅವನಿರುವ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ರೂಮುಗಳಿದ್ದವು. ಒಂದು ರೂಮ್‌ಗೆ ಸೇರಿದಂತೆ ವಾಷ್‌ರೂಂ ಇತ್ತು. ಅವನು ಹಟ ಮಾಡಿ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದ.

‘ತಿಂಗಳಿಗೆ ಅವರು ಐದು ಸಾವಿರ ಕೊಡಲಿ. ಆ ಹಣ ನೀನೇ ತೋಗೋ. ನಮ್ಮ ಜೊತೆ ಊಟ, ತಿಂಡಿ ಮಾಡ್ತಾರೆ. ಶನಿವಾರ, ಭಾನುವಾರ ಊರಿಗೆ ಹೋಗ್ತಾರೆ.’

ಶಾರದಾಗೆ ಖುಷಿಯಾಗಿತ್ತು. ತಿಂಗಳಿಗೆ ಐದು ಸಾವಿರ ಯಾರಿಗೆ ಬೇಡ? ಸರಸ್ವತಿಯ ಆಗಮನವಾಯಿತು. ಅವಳು ಯಾವ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಕೈ ಹಾಕುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸಾಯಂಕಾಲ ಹಟಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದವಳಂತೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಪಾಠ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಹೋಂ ವರ್ಕ್ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮಕ್ಕಳು ಒಳ್ಳೆಯ ಅಂಕ ಗಳಿಸಲು ಆರಂಭಿಸಿದರು. ನಂತರ ಒಮ್ಮೆ ಮೈಸೂರಿಂದ ಬರುವಾಗ ದೊಡ್ಡ ಬಣ್ಣದ ಟಿ.ವಿ. ತಂದಳು. ಶಾರದಾಗೆ, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಖುಷಿಯೋ ಖುಷಿ

ಆರು ತಿಂಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಸಾಯಂಕಾಲ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದಾಗ ಹೇಳಿದಳು. ‘ಶಾರದಮ್ಮ, ಮೇಷ್ಟ್ರು ಬೈಕ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ತಾವರೆಕಟ್ಟೆಗೆ ಬಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಓಡಾಡೋದು ತಪ್ಪತ್ತೆ. ತುಂಬಾ ಟೈಂ ಉಳಿಯುತ್ತೆ. ಏನಂತೀರಾ?’

‘ಬೈಕ್‌ಗೆ ಐವತ್ತು ಸಾವಿರವಾದರೂ ಬೇಕು. ಯಾರು ಕೊಡ್ತಾರೆ?’

‘ನಾನು ಕೊಡ್ತೀನಿ. ನೀವು ನಿಧಾನವಾಗಿ ವಾಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ.’

‘ನಿಮಗ್ಯಾಕೆ ತೊಂದರೆ?’

‘ಇದರಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆ ಏನಂತು? ಅವರು ಬೈಕ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ನನಗೂ ಅನುಕೂಲ ಅಲ್ಲಾ?’

ಶಾರದಾ ಒಪ್ಪಲೇಬೇಕಾಯ್ತು. ಬೈಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಗಂಗಾಧರ-ಸರಸ್ವತಿಯರ ಓಡಾಟ

ಶುರುವಾಯಿತು. ಸರಸ್ವತಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹಾಡು, ಡ್ಯಾನ್ಸ್, ನಾಟಕ, ಏಕಪಾತ್ರಾಭಿನಯ ಎಲ್ಲಾ ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆರು ತಿಂಗಳು

ಕಳೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಶಾರದಾಗೆ ಎರಡೆಳೆ ಸರ, ಒಂದು ಜೊತೆ ಬಳೆ ಮಾಡಿಸಿ ತಂದಳು.

‘ಇದು ನಿಮಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ.’

‘ನನಗ್ಯಾಕೆ?’

‘ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಿಕ್ಕೆ. ಮದುವೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಮೇಷ್ಟ್ರು ನಿಮಗೇನೂ ಮಾಡಿಸಿಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಾ? ಅದಕ್ಕೆ ಮಾಡಿಸಿದೆ. ಬೈಕ್ ಸಾಲ ಕಂತಿನಲ್ಲಿ ಕೊಡ್ತಿದ್ದು. ಅದನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಒಡವೆ ಮಾಡಿಸಿ ತಂದೆ.’

‘ಮೇಷ್ಟ್ರು ಏನಂತಾರೋ ಏನೋ?’

‘ಏನೂ ಅನ್ನಲ್ಲ. ನೀವು ಶ್ರೀಮಂತರ ಮನೆ ಮಗಳು. ಹೀಗೆ ಬಿಚ್ಚೋಲೆ ಗೌರವ್ಯ ತರಹ ಇದ್ದರೆ ಏನು ಚೆನ್ನಾಗಿರತ್ತೆ ಹೇಳಿ..’

‘ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ನಾನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು ಹೇಳಿ. ಹಳ್ಳಿ ಮದುವೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿಕ್ಕೆ ಈಗ ಇರುವ ಒಡವೆ ಸಾಕು.’

‘ನೀವು ಹೀಗಿದ್ದೆ ಆಗಲ್ಲ. ಶಾರದಮ್ಮ, ಈ ಶನಿವಾರ ನೀವು ನನ್ನ ಜೊತೆ ಬನ್ನಿ. ನಾವು ಭಾನುವಾರ ವಾಪಸ್ಸು ಬರೋಣ. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮೇಷ್ಟ್ರು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಾರೆ. ಶಾರದಾ, ಸರಸ್ವತಿ ಜೊತೆ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಳು. ಸರಸ್ವತಿ ಮನೆ ಕುವೆಂಪುನಗರದಲ್ಲಿದ್ದು. ಅವಳ ತಾಯಿ, ಅಣ್ಣ-ಅತ್ತಿಗೆ ಅವರ ಮಕ್ಕಳ ಪರಿಚಯವಾಯಿತು. ಸಾಯಂಕಾಲ ಶಾರದಾಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಸರಸ್ವತಿ ಬಟ್ಟೆ ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸಿಂಪಲ್ ಆಗಿರುವ ನಾಲ್ಕು ಸೀರೆ, ನಾಲ್ಕು ನೈಟಿ, ಒಳ ಉಡುಪು ಖರೀದಿಸಿದಳು.

‘ನೀವು ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಇಂತಹ ಸೀರೆಗಳನ್ನು ಉಡಬೇಕು. ಸೀರೆಗೆ ಅಟ್ಯಾಚ್ ಆಗಿರುವ ಬ್ಲೌಸ್ ಹೊಲಿಯಕ್ಕೆ ಕೊಡ್ತೀನಿ. ರಾತ್ರಿ ನೈಟಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಿ. ಆರಾಮವಾಗಿರತ್ತೆ.’

ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಸರಸ್ವತಿಯ ಪರಿಚಯದವರೊಬ್ಬರು ಬ್ಯೂಟಿ ಪಾರ್ಲರ್ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಕೂದಲನ್ನು ಯು ಶೇಪ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಟ್ ಮಾಡಿಸಿದಳು.

‘ನಮ್ಮನೆಯವರು ಏನಂತಾರೋ ಏನೋ?’

‘ಏನೂ ಅನ್ನಲ್ಲ. ನೀವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣಿಸ್ತೀರಿ ಅವರಿಗೆ ಖುಷಿಯಾಗಲಿಲ್ಲಾ? ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನೀವು ಕೂದಲಿಗೆ ರಿಬ್ಬನ್ ಕಟ್ಟುವುದು ಬಿಡಿ. ಕ್ಲಿಪ್ ಹಾಕಿ. ಹಣೆಗೆ ಬಿಂದಿ ಇಡಿ. ಕೈತುಂಬಾ ಯಾಕೆ ಬಳೆ ಹಾಕೀರಾ? ಚಿನ್ನದ ಬಳೆ ಜೊತೆ ಎರಡೆರಡು ಗಾಜಿನ ಬಳೆ ಹಾಕಿ ಸಾಕು.’

ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡ ಶಾರದಾ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಬೆರಗಾಗಿದ್ದಳು. ತನ್ನ ರೂಪವೇ ಬದಲಾಗಿರುವಂತೆ ಅವಳಿಗೆ ತೋರಿತ್ತು. ಗಂಗಾಧರ ಅವಳನ್ನು ಏನೂ ಬೈಯಲಿಲ್ಲ. ಅವಳೊಬ್ಬಳೇ ಇದ್ದಾಗ ಕನ್ನೆ ಹಿಂಡಿ ‘ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತೀಯಲ್ಲೇ ಶಾರಿ?’ ಎಂದಿದ್ದ.

‘ಶಾರದಮ್ಮ ನಾನು ಪ್ರತಿತಿಂಗಳೂ ಐದು ಸಾವಿರ ಕೊಡ್ತೀನಲ್ಲಾ? ನೀವು ಪೋಸ್ಟ್ ಆಫೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಆರ್.ಡಿ. ಶುರು ಮಾಡಿ. ತಿಂಗಳಿಗೆ ಎರಡು ಸಾವಿರ ಕಟ್ಟಿ. ನಿಮಗೆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಒದಗುತ್ತೆ.’

ಶಾರದಾ ಒಪ್ಪಿದ್ದಳು.

ಎಕರೆ ಭೂಮಿ ಇತ್ತು. ಚಿಕ್ಕದೊಂದು ಮನೆಯಿತ್ತು. ಶಾರದಾ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ.ವರೆಗೆ ಓದಿದ್ದಳು. ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲ ಅವಳಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನಿಸಿತ್ತು. ಅವಳ ತಂದೆ-ತಾಯಿ ನಂಜನಗೂಡಿನ ಹತ್ತಿರದ ಪಾಳ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದರು. ಶಾರದೆ, ಶಾರದೆಯ ಅಣ್ಣ ಪ್ರಭಾಕರ ಕೃಷಿ ಜೊತೆ ಹಾಲಿನ ಡೈರಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ. ಹುಡುಗ ಗೌರ್ಮೆಂಟ್ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ಜೀವನ ನಿರ್ವಹಣೆ ಕಷ್ಟವಾಗದು ಎಂದು ಮಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು.

ಶಾರದಾ ಮದುವೆಯಾದ ವರ್ಷದಲ್ಲೇ ಶಿವು ಹುಟ್ಟಿದ್ದ. ಶಿವುಗೆ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ ರಾಜೀಶ ಹುಟ್ಟಿದ್ದ. ರಾಜೀಶನಿಗೆ ಆರು ವರ್ಷವಾಗಿದ್ದಾಗ ಕಲ್ಯಾಣಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಮೂವರೂ ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲದಲ್ಲೇ ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರಿದ್ದರು. ಶಿವಶಂಕರ ಎಂಟನೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ. ರಾಜೀಶ ಐದನೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ. ಕಲ್ಯಾಣಿ ಹತ್ತಿರದ ಕಾನ್ವೆಂಟ್‌ಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆಗ ಸರಸ್ವತಿಯ ಆಗಮನವಾಗಿತ್ತು.

ಸರಸ್ವತಿ ಪ್ರೌಢಶಾಲಾ ಉಪಾಧ್ಯಾಯಿನಿಯಾಗಿ ತಾವರೆಕಟ್ಟೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದಳು. ಅವಳು